

Pet, 4-04-2014, 06:49:04

Komentirajte**Radio i TV****Poveznice****Snalaženje**

Svi članci na Portalu su smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na vrhu stranice. Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko Googlea uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi_pojam site:hkv.hr“.

Posjetitelji

Imamo 260 gostiju i nema članova online

Administriranje

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

Prijava

- o Zaboravili ste lozinku?
- o Zaboravili ste korisničko ime?

Naslovnica \ **Izdvojeno** \ Naše teme \ Pitali smo \ **O aferama i stvaranju ozračja nekažnjivosti na hrvatskoj političkoj sceni**

O aferama i stvaranju ozračja nekažnjivosti na hrvatskoj političkoj sceni

Objavljeno Srijeda, 02 travnja 2014 18:00

102K+ 6 komentara

Like [f Share](#)

[in Share](#) [Print](#)

Afere i ozračje nekažnjivosti

Posljednjih godina svjedoci smo brojnih afera među hrvatskom političkom klasom. Trošenje državnog novca za privatne svrhe, sumnjivo stjecanje diploma, podmićivanje, nepotizam, zloraba položaja i ostale koruptivne i kriminalne radnje šire se poput virusa bespućima hrvatske političke scene. Međutim, unatoč vrlo jakim, često javno dostupnim dokazima koji terete počinitelje takvih nemoralnih i kriminalnih radnji, oni vrlo često ostaju neokrnjeni takvim aferama, odnosno oni ne snose niti pravne posljedice (sudska presuda), niti političke posljedice (ostavka s političke dužnosti) svojih postupaka.



Ne stvara li se pravnim i političkim nesankcioniranjem takvih pojedinaca društveno-političko ozračje u kojemu takve nemoralne i kriminalne radnje postaju nešto „normalno“, odnosno ne degradiraju li se time interesi javnog morala?, 2. Kakva se time šalje poruka mladim generacijama srednjoškola i studenata? Navedenu problematiku za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju: prof. dr. Branimir Lukšić, dr. Damir Pešorda, dr. Ivan Poljaković, dr. Jure Zovko, fra Miljenko Stojić i Mate Knezović.

Prof. dr. Branimir Lukšić: Ozračje nekažnjivosti

Postavljate pitanje uzroka neadekvatnog pravnog i političkog sankcioniranja kriminala u Hrvatskoj, čime se stvara dojam da su nemoralne i kriminalne radnje „normalne“.

Ova se problematika može promatrati iz dva kuta, onoga globalnoga i svjetskoga, i onoga specifično hrvatskoga. Globalno gledajući, „postmoderno“ doba je prožeto dogmom o relativnosti svake moralne norme, svake vrijednosti. U tomu ozračju „suvremenog nihilizma“ sve je dopušteno. Simboli su toga amoralizma nadživljavanje, uspjeh i uživanje.



Ovaj je amoralizam ciničan u potpunom zagovaranju moći i nihilističan u potpunom uništenju svake objektivne osobne i društvene moralne norme. Nedavno smo mogli čitati od gospodina Borića da u EU vlada „de luxe“ korupcija, u kojoj oko 5% proračuna Europske komisije (preko 4 milijarde funti) svake godine nestaje bestraga.

Što se tiče specifične hrvatske stvarnosti imamo sličnu sliku. Za „ozračje nekažnjivosti“ o kojemu je ovdje riječ najveću odgovornost snosi pravosuđe u Hrvatskoj radi njegove uske sprege s politikom. Početkom 1990-ih godina komunistička elita, vidjevši da je došao kraj njihovoj vladavini, uvukla se poput rakove djece u sve pore društvenoga, političkoga i gospodarskoga života u Hrvatskoj. Oni su ušli i u sve političke stranke gdje su i do danas ostali.

I dok su hrvatski branitelji izložili svoj život za stvaranje samostalne i demokratske Hrvatske, ti su se bivši partijski lavovi i samoupravljajući mogli obogatiti pretvorbom i privatizacijom. Nakon razočaranja u komunističke dogme oni su postali cinici i svoje ranije geslo „druže, snadi se“ pretvorili u „gospodine, snadi se“.

Zahvaćeni bolešću zvanom „kameleonitis“, koja izaziva površinsku promjenu boje kože bez ikakve dublje unutarnje promjene, oni su od antikapitalista postali preko noći avangarda kapitalizma i neoliberalizma. Mnogi se od njih danas nalaze na vrhovima političkoga života Hrvatske i njih pravosuđe, u svojoj ovisnosti o politici, ne dira. Uzmimo samo jedan primjer. Postoji bezbroj afera u sadašnjoj koaliciji na vlasti, ali se ni jedna inkriminirajuća prijava ne rješava. Jedino kad se približe izbori iz ladicca se vade spisi „nepodobnih“, i to iz oporbenih struktura.

Glavni lijek protiv ovog „ozračja nekažnjivosti“, protiv ovisnosti pravosuđa o politici, vidim u dolasku stručnih ljudi, ljudi moralnog integriteta, u hrvatsko pravosuđe, jer jedino takvi mogu staviti pravdu i istinu ispred dodvoravanja političkim moćnicima. To bi ujedno bila i najdjelotvornija poruka mladoj generaciji u Hrvatskoj.

Dr. Damir Pešorda: Sudstvo kao alat

Trošenje državnog novca u privatne svrhe, krivotvorenje diploma, nepotizam i ostali oblici korupcije dio su našeg nasljeđa, točnije produžetak filozofije "Snadi se, druže!". U uvjetima nominalnog kapitalizma procvat takvog svjetonazora i stava doživljava neslućene razmjere jer se izgubio ideloški okvir koji je, barem javno, zagovarao skromnost i jednakost. Ipak, krivo bi za sve bilo optuživati socijalističko nasljeđe, našim suvremenicima treba priznati da pokazuju i određenu inventivnost.

Kadrovi

Dok su socijalistički kadrovi imali za njihovo doškoloavanje poseban fakultet u Novom Sadu gdje su, sve po zakonu, postajali "inženjeri

Dok su socijalistički kadrovi imali za njihovo

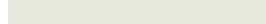
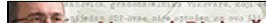
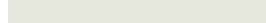
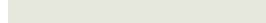
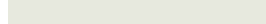
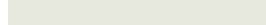
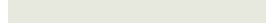
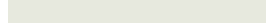
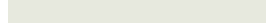
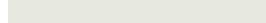
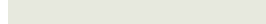
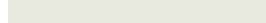
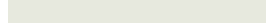
**Preporučite članke**

Podržite članke na jednoj od socijalnih mreža jednim klikom!

Facebook, Tweet, Google+, LinkedIn, Pinterest



Preporučite portal i naš forum svojim prijateljima i poznanicima kako bi i oni znali za komentare, reportaže, razgovore i vijesti koje ovdje objavljujemo.



organizacije rada", ovi novi nemaju ni toliko strpljenja da uplate određeni iznos i ostudiraju, to jest "odčekaju", na kakvom od novoovorenih veleučilišta potrebno vrijeme do diplome, nego hoće "papi" odmah. Isto tako, socijalistički su se uglednici zadovoljavali prostranim stanom i pristojnom vikendicom, dok je apetitima ovih novih samo nebo granica. Ili, u nepovoljnijem slučaju, Remetinec!

doškoloavanje poseban fakulet u Novom Sadu gdje su, sve po zakonu, postajali "inženjeri organizacije rada", ovi novi nemaju ni toliko strpljenja da uplate određeni iznos i ostudiraju, to jest "odčekaju", na kakvom od novoovorenih veleučilišta potrebno vrijeme do diplome, nego hoće "papi" odmah. Isto tako, socijalistički su se uglednici zadovoljavali prostranim stanom i pristojnom vikendicom, dok je apetitima ovih novih samo nebo granica. Ili, u nepovoljnijem slučaju, Remetinec!



Novi moment je i politička korupcija europske provenijencije u kojoj često ima i elemenata veleizdaje. Naime, u procesu privatizacije, kao i u sustavnom popuštavanju ucjenama EU političke elite naše zemlje nerijetko su išle na štetu Hrvatske samo da bi se umiljele novim gospodarima. U toj vrsti koruptivnosti izravna materijalna korist često nije bila glavni motiv. S vremenom smo, zahvaljujući neimanju adekvatnog iskustva s vlastitom državom i demokracijom, došli u takvu situaciju da nam stranke u borbi za vlast kao svoju prednost nude besramnu tvrdnju kako su oni "manji lopovi" od onih drugih! Čak su i mediji donedavno hvalili SDP-ovce kao nesposobne, ali poštene!

O utjecaju takvog stanja na mlade najbolje govori činjenica da gotovi svi oni koji nemaju jako obiteljsko zaleđe maštaju o odlasku iz zemlje, kreću krivim putem ili se pokušavaju uklopiti u sustav iznutih vrijednosti tražeći svoje mjesto pod suncem. Na žalost, otvoreni slučajevi (Sanader, Polančec, Vidošević, Merzel itd.) ne ulijevaju povjerenje da je došlo do stvarne promjene, to jest da se sustav uistinu pokušava obračunati s korupcijom i kriminalom. Prije će biti da se i tu radi o određenim političkim preslagivanjima, u kojima se sudstvo koristi kao alat.

Dr. Ivan Poljaković: Hrvatska nije pravna država

Na pitanje zašto toliko kriminala u RH prolazi nekažnjeno, ili se kažnjava tempirano, tj. "kada za to dođe vrijeme", odgovor je vrlo jednostavan. Hrvatska još uvijek nije pravna država, a nije postala pravna država iz jednostavnog razloga jer nije izvršena lustracija. U RH na najvišim državnim položajima, pa tako i u pravosuđu uvijek još sjede ljudi koji doma u vitrinama čuvaju članku iskaznicu KPJ.

Naivno bi bilo očekivati, iako ima iznimaka, da takvi ljudi uopće mogu shvatiti što znači pravna država, a onda još manje da mogu djelovati kao profesionalci. Uzmimo na primjer nedavni slučaj Marine Lovrić Merzel,



čiju istragu DORH nije pokrenuo iako je više od godinu dana imao prijavu u ladici i osnovanu sumnju za kazneno djelo. Takvih primjera ima na stotine.

Kakvo je to pravosuđe u kojem se postupak pokreće u "pogodni politički trenutak" (kada dobiju zeleno svjetlo) ili na pritisak javnosti nakon objavljenog članka u novinama? Tako je pravosuđe funkcioniralo i za vrijeme komunizma. Koliko god se

bivši komunisti zaklinjali u demokraciju, njihov mentalni sklop uopće ne može poimati ni osnove demokracije.

Kao posljedicu toga imamo ljude koji vode državu, zaposjedaju vitalne državničke funkcije, i koji koriste izbore samo kao paravan za demokraciju, dok ustvari na mala vrata uvode novi totalitarizam. Za demokraciju i pravnu državu nije dovoljno imati izbore svake četiri godine. I u Sjevernoj Koreji se održavaju parlamentarni izbori. Mladi ljudi to shvaćaju i zato nije ni čudo što bježe iz Hrvatske glavom bez obzira.

Već 24 godine imamo suverenu Hrvatsku državu, a niti jedan komunistički zločin nije procesuiran, lustracija nije napravljena. Zašto? Zato što državu vode ljudi koje zanima samo svoj vlastiti interes, a da bi ostvarili svoj interes moraju služiti istim strukturama koje su vodile glavnu riječ i za vrijeme komunističke Jugoslavije, strukture koje su se doduše malo prerušile, ne služe više beogradskim, već britanskim interesima, što dođe na isto.

Taj nesretni B nas proganja stoljećima, Beč, Budimpešta, Beograd, Bruxelles, Britanija. Kada ne čelu države budemo imali ljude kojima će Zagreb biti u srcu, a ne neki B, tada će tek početi novi, bolji život za Hrvate. A to se neće moći dogoditi sve dok se ne napravi dvostruka lustracija, svih članova bivše KPJ i sudionika agresorskih oružanih snaga u Domovinskom ratu. Tek nakon toga možemo očekivati rad i red.

Dr. Jure Zovko: Moralni skepticizam

Vi ste s dva navedena pitanja zahvatili srž problema postkomunističkoga društva u Hrvatskoj. Transfer sredstava iz državnoga proračuna u privatne džepove još uvijek je jedno od najvećih zala našega društva.

Doktorati

Glede diploma htio bih upozoriti na jednu stvar. Ako pogledate teme doktorata ugledne gospode iz politike, vidjet ćemo da su gotovo svi napisani kao hvalospjevi radničkog samoupravljanja. Pokušajte dobiti disertacije iz NSK Ive Josipovića (mislim na predsjednika države), Vesne Pusić ili Ivana Šimonovića, pa ćete vidjeti kako ćete završiti.

Neovisno tko bio na vlasti, praksa političara je uvijek gotovo ista. Kako primjećujemo, Europska unija izričito naglašava da je trenutno, uz nezaposlenost, najveće zlo u RH korumpirano sudstvo.

Sadašnji vlastodršci su likovali nad povijesnom presudom Ivi Sanaderu - doduše još nepravomoćnom - u nadi da će moći mirno još jedan mandat uživati u neradu, otmjenim limuzinama, transakcijama proračunskoga novca u privatne džepove kao i atraktivnim putovanjima o državnom trošku.

Glede diploma htio bih upozoriti na jednu stvar. Ako pogledate teme doktorata ugledne gospode iz politike, vidjet ćemo da su gotovo svi napisani kao hvalospjevi radničkog samoupravljanja. Pokušajte dobiti disertacije iz NSK Ive Josipovića (mislim na predsjednika države), Vesne Pusić ili Ivana Šimonovića, pa ćete vidjeti kako ćete završiti.



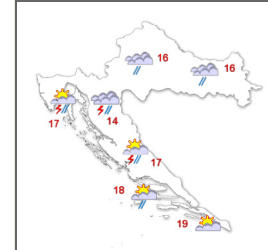
Napadi na pojedince zbog prepisanih diplomskih radova svakako su opravdani. Ali to je sitnica je u odnosu na



Prognoza



Hrvatska sutra



Prognoza za pomorce

"Demokracija"

Kakvo je to pravosuđe u kojem se postupak pokreće u "pogodni politički trenutak" (kada dobiju zeleno svjetlo) ili na pritisak javnosti nakon objavljenog članka u novinama? Tako je pravosuđe funkcioniralo i za vrijeme komunizma. Koliko god se bivši komunisti zaklinjali u demokraciju, njihov mentalni sklop uopće ne može poimati ni osnove demokracije.

prepisivačinu dokorskih radova koji bi trebali biti izvorni doprinos znanosti. Glede krize morala ne treba nas to uopće čuditi jer u hrvatskim medijima dominira materijalističko-neodarvinistička paradigma koja promiče moralni skepticizam, a još uvijek velik dio naših političara pripada po opredjeljenju grupaciji koja je prije četvrt stoljeće smatrala moral devijacijom «buržoaskoga društva».

Fra Miljenko Stojić: Komunističko nasljeđe

Na hrvatske političare s obje strane granice utječu mnogi čimbenici. Poglavitito se radi o komunističkom nasljeđu i o pritisku tzv. Međunarodne zajednice. Trebamo imati na umu da padom komunizma komunistički političari nisu netragom nestali. Ostali su tu među nama i većinom su se samo nastojali prilagoditi novonastalim prilikama. Istina, neki su se i pokajali za ono što su činili pa je to barem mrvicu doprinijelo duhovnom zdravlju našega naroda.

Oni ostali nastavili su mu i dalje sisati krv. Komunisti, naime, nikada nisu bili niti mogu biti prijatelji bilo kome drugome, osim samima sebi.



Sebičnost i čudoredna iskvaerenost u srži je njihova nauka. To dobro znaju i razna skrivena središta moći pa još tamo od početaka Domovinskog rata nastoje takve vratiti u sedlo. Vjerno će izvršavati sve što im bude zapovjedbano. Kada više ne budu trebali, jednostavno će ih se odbaciti kao staru, isluženu krpku.

Istina, postalo je to malo teže odkako smo ušli u Europsku uniju, bez obzira što je ta zajednica leglo puno toga lošega. Ipak tamo postoji i skupina onih koji drže do barem nekih čudorednih zasada. I tako počinjemo dobivati razne afere i aferice. Naravno, s jedne strane granice. S njezine druge strane, stanje je katastrofalno.

Biti političar tamo je velika pokora. Tuče po tebi tzv. Međunarodna zajednica, tuče puk. Nema ti druge nego učiniti što možeš jer ipak i političar netko mora biti. I kada sve zaokružimo pogriješit ćemo ako počnemo slijediti medije u našoj sredini. U tuđim su rukama i vode nas prema nekim svojim proboćima.

Iz svega, dakle, proizlazi da smo trenutno »zbrkano« društvo. Imamo Vladu koja radi protiv svoga naroda, imamo predsjednika koji čini isto. A bilo je tako i prije. Sve dolazi iz onih sredina koje nazivamo lijevim, liberalnim, neoliberalnim... Čovjek se naravno zapita što učiniti, koji primjer dati novim naraštajima?

Meni se čini da je samo potrebno neprestano se oslanjati na ono što zovemo bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje. To je zrcalo u kojem ćemo lako prepoznati sve suprotne silnice. Nakon toga odbacit ćemo ih i strpljivo graditi svoj put. Nije naša domovina s obje strane granice čardak ni na nebu ni na zemlji, ona je samo trenutno napadnuta s više strana. A to znači da joj moramo pomoći koliko je u našoj moći.

Jure Knezović, odvjetnik: Hrvatska je zemlja afera

Hrvatska je postala zemlja afera. Naše društvo je duboko bolesno. Iako se dičimo najljepšom zemljom na svijetu, kršćanskom kulturom i tradicijom, ipak moramo priznati da smo

Hajka

Mnoštvo afera, pa i osuda bivših visokih dužnosnika te progona sadašnjih, nije naše društvo učinilo boljim, nego još gorim. Medijske hajke nisu ništa doprinijele institucijama i njihovom jačanju. Stoga možemo u idućem vremenu očekivati daljnje urušavanje autoriteta institucija i jačanje "autoriteta" mentaliteta hajke.

negdje duboko zalutali. Mnoštvo afera, pa i osuda bivših visokih dužnosnika te progona sadašnjih, nije naše društvo učinilo boljim, nego još gorim. Medijske hajke nisu ništa doprinijele institucijama i njihovom jačanju. Stoga možemo u idućem vremenu očekivati daljnje urušavanje autoriteta institucija i jačanje "autoriteta" mentaliteta hajke.



Progone diktiraju mediji, a ne činjenice i dokazi koje posjeduju Državno odvjetništvo i druge institucije. Institucijama pak nedostaje nacionalne svijesti i šefovi institucija i ne znaju svrhu tih institucija. Stoga Hrvatska treba duboku i sveobuhvatnu promjenu mentaliteta i duboki zaokret smjera kretanja. Što se tiče javnog morala njega bi trebale kreirati Javne kuće kao što su HTV ili EPH i sl. Zar od njih može izići ikakva činjenica kamoli istina?

Mi srednja i starija generacija moramo se ispričati mlađim generacijama i uvidjeti gdje smo doveli hrvatsko društvo. Moja poruka mladima je da se ne boje upustiti u avanturu stvaranja Hrvatske kakvu su sanjali njeni najbolji sinovi. Ja vjerujem u mlade i da će pronaći uzore u starijima, a odbaciti loše uzore koji im se nameću.

Komunisti

Komunisti, naime, nikada nisu bili niti mogu biti prijatelji bilo kome drugome, osim samima sebi. Sebičnost i čudoredna iskvaerenost u srži je njihova nauka. To dobro znaju i razna skrivena središta moći pa još tamo od početaka Domovinskog rata nastoje takve vratiti u sedlo. Vjerno će izvršavati sve što im bude zapovjedbano. Kada više ne budu trebali, jednostavno će ih se odbaciti kao staru, isluženu krpku.

102K+

Davor Dijanović

f Share

Like 38

Like 38

in Share

Print

Tweet 0